

Nové pamäti poodhaľujú pozadie pôsobenia slobodomurárov vo Vatikáne

Matej Gavlák

13. júla 2023 ✝ Cirkev História

„Raz mi bolo ukázané, že Cirkev sv. Petra bude podryvaná plánmi akejsi tajnej sekty, kým búrka ju bude ničiť zvonku. Ale rovnako som videla, že pomoc príde, keď úzkosť dosiahne svoj vrchol.“

Bl. Anna Katarína Emmerichová

Len minulý rok vyšla v USA pozoruhodná kniha pamätí, ktorá je u nás zatiaľ ticho obchádzaná. *Murder in the 33rd Degree*, teda *Vražda v 33. stupni* je kniha napísaná americkým katolíckym kňazom Charlesom T. Murrom, ktorý bol v 70. rokoch blízkym spolupracovníkom arcibiskupa Édouarda Gagnona, hlavného vyšetrovateľa slobodomurárskych aktivít za múrmi Vatikánu...

Ilustračný obrázok, zdroj: fb Freemasons

Bratia vo Vatikáne

Otec Murr v úvode svojej knihy opisuje živú radosť, akú pociťoval, keď sa ako mladý kňaz dostal po prvýkrát do Vatikánu. V tej dobe ešte netušil, do akých tajov tohto miesta ho osud napokon zavedie. Svoje hlavné rozprávanie začína kňaz tým, ako vplyvný konzervatívny kardinál Giovanni Benelli požiadal pápeža Pavla VI. o začatie vyšetrovania aktivít „organizácií, ktoré majú za cieľ zničenie Cirkvi“. „Kto by mal viesť vyšetrovanie?“ spýtal sa pápež Pavol. „Arcibiskup Édouard Gagnon,“ znela kardinálova odpoveď a muž v bielom tento návrh prijal.

Od tej doby začal arcibiskup Gagnon na požiadanie pápeža zbierať všetky dostupné informácie o členoch slobodomurárskeho bratstva, ktorým sa podarilo infiltrovať Vatikán. Okrem iného viedol vypočúvania približne stovky zamestnancov Vatikánu, biskupov a kardinálov. Asi po troch rokoch bol jeho spis hotový a hoci autorovi pamätí – otcovi Murrovi – nebolo nikdy dovolené priamo nahliadnuť do spisu, bol podľa jeho

opisu „rozsiahly“. Predsa sa však z rozprávání arcibiskupa Gagnona dozvedel o dvoch najvyššie postavených a najplyvnejších slobodomurároch za hradbami mestského štátu: boli nimi kardinál Sebastian Baggio a biskup Annibale Bugnini.

Kardinál Sebastian Baggio stál na čele Posvätnéj kongregácie pre biskupov od roku 1973, kedy ho do tejto pozície vymenoval Pavol VI. V skratke povedané: tento slobodomurár s červenou pokrývkou hlavy rozhodoval o tom, kto sa z vyše pol milióna kňazov po celom svete stane biskupom a kto nie. Biskupi, ktorých Baggio vyberal, boli zväčša takí, ktorí reflektovali jeho vlastné liberálne a progresivistické – teda vlastne slobodomurárske – postoje. Medzi konzervatívnymi kardinálmi mal prezývku „*vel'vyslanec slobodomurárov pri Svätej stolici*“ a ním vybraní najprogresívnejší biskupi zas „*Baggiovi chlapci*“.

Druhým najplyvnejším slobodomurárom vo Vatikáne bol podľa otca Murra biskup Annibale Bugnini. Kňaz o ňom uvádza:

„Čo sa týka biskupa Annibaleho Bugniniho, sekretára Kongregácie pre Boží kult a podsekretára v Kongregácii pre ríty, jeho napojenie na slobodomurárov, ak bolo skutočné (ako tvrdil arcibiskup Gagnon), mohlo vysvetľovať radikálnu liturgickú revolúciu, ktorá sa v katolíckej Cirkvi udiala. Implementácia direktív II. vatikánskeho koncilu zašla oveľa ďalej, ako by si konciloví otcovia kedy vedeli predstaviť... Ctihodné ríty, obyčaje, zbožná prax, ktoré boli po stáročia chránené a posúvané generáciami, zrazu boli úplne odstránené.

Členstvo Annibaleho Bugniniho v slobodomurárskom spolku by celkom jednoznačne dokázalo vysvetliť všetko, čo sa tak drasticky v Cirkvi pokazilo – liturgicky, doktrinálne i morálne.“

Bol to práve arcibiskup Bugnini, kto sformuloval *Novus ordo missae* – novú nelatinskú omšu.

Slobodomurár, ktorý pripravoval konkláve

Po troch rokoch bola teda správa arcibiskupa Gagnona o slobodomurároch vo Vatikáne hotová a čakalo sa už len na audienciu u pápeža. Tá sa však stále nie a nie uskutočniť – arcibiskup hovoril o tom, že všetko brzdí úrad francúzskeho kardinála Jeana Villota – blízkeho spolupracovníka Bugniniho, ktorý bol taktiež obvinený niekoľkými prelátmi z napojenia na slobodomurárov. Sám Villot označil Gagnonove vyšetrovanie za „hon na čarodejnice“.

Napokon arcibiskup Gagnon dostal audienciu u Pavla VI. Čo sa na nej dialo, potom opísal svojmu šoférovi, otcovi Murrovi, na spiatočnej ceste. Otec Murr vo svojej knihe píše:

„Slobodomurár,“ hovoril Gagnon Pavlovi VI., „slobodomurár vymenováva každého nového biskupa vo svete! Ako i každého nového arcibiskupa... a mnohí z nich dosiahnu červenú čiapku (kardinálsku pozíciu) a budú voliť v ďalšej voľbe pápeža! Nech mi Vaša Svätosť odpustí, že to poviem, ale slobodomurár pripravuje ďalšie konkláve. Je to kardinál Baggio, kto vymenuje so všetkými svojimi úmyslami Vášho nástupcu!“

Kardinál Sebastian Baggio, prefekt Posvätnej kongregácie pre biskupov a slobodomurár (podľa správy acb. Gagnona). Medzi rokmi 1973 až 1984 mal na starosti výber a vymenovanie kňazov za biskupov. Bol považovaný za vážneho kandidáta na post pápeža. (zdroj: [wikimedia.org](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Sebastian_Baggio.jpg))

Arcibiskup Gagnon neodchádzal zo stretnutia v dobrej nálade. Pavol VI. síce uznal, že dôkazy proti arcibiskupovi Bugninimu (tvorcovi nelatinskej omše) sú silné a poslal ho z Vatikánu preč – urobil z neho veľvyslanca v Iráne. Avšak dôkazy voči kardinálovi Baggiovi odmietol a naďalej ho ponechával na jeho kľúčovej pozícii. Podľa 80-ročného pápeža sa mal slobodomurármi zaoberať až jeho nasledovník.

Ten, ktorý mal očistiť Vatikán

Onedlho po schôdzke Pavol VI. odišiel na večnosť. Blížilo sa konkláve, a keďže pápež Pavol sa odmietol zbaviť kardinála Baggia, ten bol dokonca jedným z popredných favoritov na nového pápeža. Arcibiskup Gagnon sa úpenlivo modlil, aby ho nezvolili a Baggia v súkromí opisoval ako ľudskú „*inkarnáciu Lucifera*“.

Za pápeža bol zvolený kardinál Albino Luciani, jeden z blízkych spolupracovníkov kardinála Benelliho, ktorý o vyšetrovanie slobodomurárov požiadal Pavla VI. Nový pápež prijal meno Ján Pavol I. Bol vnímaný ako ten, ktorý očistí Vatikán od slobodomurárov. Ján Pavol I. sa vyjadril, že správa arcibiskupa Gagnona bude „plánom“, podľa ktorého sa Cirkev začne „očisťovať od slobodomurárov“.

Čoskoro po voľbe Jána Pavla I. sa k nemu na audienciu dostal aj arcibiskup Gagnon so svojou správou. Pápežovi hovoril: „*Nech je to akokoľvek hrozné, ďaleko horšia je škoda, akú títo dvaja muži (Baggio a Bugnini) spôsobili Kristovej Cirkvi!*“ Arcibiskup hlboko kritizoval Bugniniho „*liturgické experimenty*“, ktoré „*z najvážnejších cirkevných rítov urobili hračky na hranie*“ a o kardinálovi Baggiovi uviedol, že „*naďalej pripravuje zoznamy nových biskupov*“ napriek tomu, že je ako slobodomurár z Cirkvi „*de facto exkomunikovaný!*“

Došlo aj na zmienku o Vatikánskej banke: „Svätý otče... musím Vás tiež varovať, že som kontroloval aj vatikánske financie...a tie taktiež nie sú nespriaznené so slobodomurármi. Majú nad Cirkvou dosť veľkú moc.“ Ján Pavol I. sa postažoval, že Cirkev zdedil vo „veľkom neporiadku“, ale že tomuto „zúfalému stavu“ sa treba „venovaťteraz“.

Pri spiatočnej jazde bol arcibiskup Gagnon vo výbornej nálade a nového pápeža otcovi Murrovi opísal ako osobu, „za ktorú sa Cirkev bojujúca modlila po dve dekády. Svojou žiarou prekoná aj svätého Pia X!“

„Pápež je mŕtvy!“

Raz v noci takto autora pamätí, otca Murra, zobudilo hlasné búchanie na jeho dvere, čo ho roztrpčilo. Píše:

„Pred mojimi dvermi stál Luis Fernando a bol v stave šoku... „Charlie, práve som prišiel z omše zo S vätopeterskej baziliky; pápež, ten nový pápež, Ján Pavol: je mŕtvy, Charlie! Len si zapni Rádio Vatikán a vypočuj si to sám.“ Zapol som rádio a ladil som ho, až kým som jasne nepočul hlas potvrdzujúci Fernandove tvrdenia. „Zavraždili ho,“ povedal trasúci sa Kostaričan, „oni zavraždili pápeža!“

Arcibiskup Annibale Bugnini, prefekt Kongregácie pre Boží kult a slobodomurár (podľa správy acb. Gagnona). Bol to on, kto sformoval novú nelatinskú omšu označovanú aj ako „Novus ordo missae“. Napokon bol poslaný do „vyhnanstva“, do Iránu.(zdroj: wikimedia.org)

Otec Murr spomína, ako arcibiskup Gagnon krútil hlavou pri zmienke v rádiu, že pápež zomrel na „zástavu srdca“. Neskôr sa arcibiskup vyjadril, že neverí, že Ján Pavol I. umrel na zástavu srdca, pretože jedy a infarkty „zanechávajú telo mŕtveho vykrivené – a nie pokojne ležiace,“ ako bol zosnulý pápež

nájdenny. Rovnako však uviedol, že neverí, že bol pápež priamo zavraždený – napríklad jedom – ale myslí si, že bol „*zavraždený nepriamo*“: že mu nikto z blízkych zámerne nepomohol, keď to pápež potreboval.

Ján Pavol II.

Blížilo sa nové konkláve a skupina okolo arcibiskupa Gagnona sa opäť obávala, aby sa pápežom nestal „nejaký slobodomurár“. Do najvyššieho úradu Cirkvi bol však zvolený pomerne neznámy Poliak, Karol Wojtyła, čo konzervatívna skupina prijala s úľavou.

Ale nie nadtľho. Už po pár dňoch sa rozšírila správa, že Ján Pavol II. sa rozhodol väčšinu prelátov ponechať na svojich pôvodných miestach – čo tiež znamenalo, že slobodomurár kardinál Baggio mal naďalej na starosti výber nových biskupov. Tak isto nové vymenovania boli vnímané zo strany skupiny s nevôľou a už po niekoľkých dňoch sa arcibiskup Gagnon vyjadril, že „*Wojtylove začiatky sú veľmi zlé*“. Nový pápež mal podľa arcibiskupa len dve agendy: zbaviť Poľsko komunizmu a cestovať. „*Kvôli tomu však nebol zvolený,*“ lamentoval muž s fialovou čiapkou.

Dobre neskončila ani jeho osobná audiencia u pápeža, kde mu predstavil svoj spis o slobodomurároch vo Vatikáne. Pápež sa touto témou odmietol zaoberať. Na záver už len arcibiskup Gagnon varoval Jána Pavla II., že sa pápeža podľa jeho zistení pokúsia slobodomurári zavraždiť. Muž v bielom však odmietol vziať toto tvrdenie do úvahy. Arcibiskup Gagnon bol z prístupu nového pápeža natoľko roztrpčený, že prakticky ihneď po schôdzke nadobro opustil Vatikán a odišiel slúžiť do diecézy v Strednej Amerike.

13. máj 1981. Na pápeža Jána Pavla II. je skutočne spáchaný atentát a hlava katolíckej Cirkvi len tak-tak prežije. Po tejto neblahej udalosti si poľský pápež spomenul na varovanie arcibiskupa Gagnona a ihneď ho dal vyhľadať. Na arcibiskupovu radu napokon pápež urobil niekoľko zásadných zmien – a v roku 1984 konečne zbavil slobodomurára Baggia jeho funkcie. Novým prefektom Posvätné kongregácie pre biskupov sa stal konzervatívny africký kardinál Bernard Gantin.

Ján Pavol II. tiež vymenoval nového Vatikánskeho štátneho sekretára, ktorým sa stal priateľ a spolupracovník arcibiskupa Gagnona, kardinál Giovanni Benelli. Avšak desať dní po svojom vymenovaní do druhej najdôležitejšej funkcie po pápežovi kardinál Benelli náhle umiera – príčinou jeho smrti bola zástava srdca...

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/nove-pamati-poodhaluju-pozadie-posobeniaslobodomurarov-vo-vatikane/>